

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6P/28/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613204582
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Cifrová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6613204582.7

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v právnej veci navrhovateľka B., toho času XX L., proti odporkyni M., naposledy bytom V., toho času na neznámom mieste, zast. N., zamestnankyňou Okresného súdu Zvolen v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu V., bytom ako matka, zast. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci, odbor sociálnych vecí a rodiny na čas po rozvode, takto

rozhodol:

Súd konanie z a s t a v u j e.

V y h l a s u j e, že súdy Slovenskej republiky nemajú právomoc konať vo veci rozvodu manželstva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ doručil tunajšiemu súdu dňa 26.03.2013 návrh, ktorým sa domáha rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu. Manželstvo účastníkov bolo uzavreté v Kežmarku dňa 12.10.1985. Ako uvádza navrhovateľ u oboch účastníkov ide o prvé manželstvo, pričom ich posledné spoločné trvalé bydlisko bolo na adrese F. Rozpory nastali v roku 2007, kedy navrhovateľ odišiel pracovať do Anglicka. Maloletú dcéru navrhovateľ zobral k sebe do Anglicka v roku 2009. Odporkyňa následne tiež vycestovala za prácou do Anglicka, avšak do iného mesta ako navrhovateľ s maloletou V..

Podaním zo dňa 09.05.2013 oznámil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, pracovisko Poltár správu z prešetrenia pomerov, z ktorej vyplýva, že obidvaja manželia sú v zahraničí, pričom na adrese trvalého pobytu sa nezdržiavajú. V súvislosti s maloletou V. neboli riešené žiadne problémy.

Na pojednávaní dňa 07.06.2013 navrhovateľ uviedol, že momentálne nie je zamestnaný, pričom je evidovaný ako uchádzač a čoskoro by mal nastúpiť do nového zamestnania. K celej veci ďalej uvádza, že sa pridíža svojho písomného návrhu zo dňa 22.03.2013. Na objasnenie uvádza, že odporkyňa vždy pracovala na inom mieste a počas pobytu v Anglicku sa takmer vôbec nestretávali. Zároveň sa navrhovateľ vopred ospravedlnil z ďalších pojednávaní, nakoľko odchádza do Anglicka.

Uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 6P/28/2013-22 zo dňa 25.09.2013 bola odporkyni ustanovená opatrovníčka N., nakoľko súd mal zo spisového materiálu preukázané, že odporkyňa sa v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiava a jej terajší pobyt nie je známy.

Dňa 30.10.2013 sa navrhovateľ bez predvolania dostavil na tunajší súd a uviedol, že situácia s dcérou nenezvládnuteľná, momentálne je v kritickom veku štrnásť rokov. Navrhovateľ uviedol, že dcéru bol nútený odnieť k matke do L. a vzhľadom na zložitú ekonomickú situáciu v Anglicku plánuje ostať zatiaľ

na Slovensku. Prostredníctvom staršej dcéry, ktorá žije tiež v Anglicku sa odporca pokúsi zabezpečiť písomné vyjadrenie odporkyne k návrhu.

Na výzvu súdu zo dňa 27.01.2014, ktorou súd vyzval navrhovateľa, aby obratom oznámil súdu či sa momentálne zdržiava na Slovensku, alebo na uvádzanej adrese v Anglicku navrhovateľ neodpovedal, pričom uvádzaná výzva mu bola zasielaná na e-mailovú adresu, ktorú uvádza v návrhu zo dňa 22.03.2013. Písomná výzva zaslaná na adresu trvalého pobytu F. sa vrátila s poznámkou poštového doručovateľa "adresát je neznámy".

Výzvu súdu zo dňa 07.02.2014 sa navrhovateľovi nepodarilo doručiť na známu adresu v Anglicku, pričom doručienka sa súdu nevrátila.

Podľa oznámenia Obecného úradu F. zo dňa 03.04.2014 sa navrhovateľ na adrese trvalého pobytu nezdržiava a nie je známe miesto jeho pobytu. V obci sa nezdržiava žiadny z jeho príbuzných.

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Lučenci podaním doručeným súdu dňa 29.04.2014 oznámilo, že bola vykonaná preverka navrhovateľa na adrese trvalého pobytu F. pričom bolo zistené, že menovaný sa dlhodobo zdržiava v Anglicku na bližšie nezistenej adrese.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Občiansky súdny poriadok dbá na to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne stanovených pravidiel (podmienky konania), ktorých dodržiavanie je predpokladom toho, aby konanie mohlo prebehnúť a súd mohol vydať rozhodnutie. Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky konania, takéto konanie vykazuje nedostatky. Medzi neodstrániteľné nedostatky sa zaraďuje aj nedostatok právomoci súdu (§ 7, § 8 O.s.p.). Neodstrániteľné nedostatky (podmienky) konania majú tie dôsledky, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p., prípadne postúpiť vec inému orgánu.

V zmysle čl. 3 bod. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003, vo veciach rozvodu, rozluky alebo anulovania manželstva majú právomoc súdy členského štátu a) na ktorého území: - majú manželia obvyklý pobyt, alebo - manželia mali naposledy obvyklý pobyt, pokiaľ tam jeden z manželov stále býva, alebo - má odporca obvyklý pobyt, alebo - v prípade spoločnej žiadosti, má niektorý z manželov obvyklý pobyt, alebo - má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej jeden rok bezprostredne pred podaním návrhu, alebo - má navrhovateľ obvyklý pobyt, ak tam býval najmenej šesť mesiacov bezprostredne pred podaním návrhu a je buď štátnym príslušníkom tohto členského štátu alebo v prípade Veľkej Británie a Írska tam má "domicil".

V zmysle čl. 17 nariadenia, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Pre účely určenia právomoci súdu treba vychádzať z čl. 5 nariadenia, a preto treba skúmať obvyklý pobyt manželov. Nariadenie sa neopiera o koncept obvyklého pobytu, ako ho spravidla chápe vnútroštátne právo členských štátov, ale používa ho ako autonómny prvok európskeho práva. Z hľadiska určenia

bydliska preto nie je rozhodujúce, kde je účastník podľa predpisov o evidencii obyvateľstva toho-ktorého štátu prihlásený na trvalý pobyt, ale rozhodujúcim je vždy reálny pobyt a kritérium trvalejšieho zdržiavania v určitom mieste.

Preskúmaním súd dospel k záveru, že manželia majú obvyklý pobyt v čase začatia konania vo Veľkej Británii. Navrhovateľ v tomto štáte pracuje od roku 2007. V súčasnosti sa navrhovateľ tiež nachádza vo Veľkej Británii. Z výpovedí navrhovateľa síce vyplýva, že tento sa v prípade potreby vracal na Slovensko, avšak z dôvodu vyriešenia neodkladných povinností, pričom rodinné a sociálne väzby ako aj stabilné rodinné zázemie spája navrhovateľa práve s Veľkou Britániou, t.j. so štátom obvyklého pobytu. Odporkyňa tak ako to uvádza, navrhovateľ rovnako dlhodobo žije vo Veľkej Británii, kde pracuje a žije v kruhu svojej najbližšej rodiny a to staršej plnoletej dcéry ako aj maloletej dcéry.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanoví nariadenia ako aj skutkových zistení, na základe ktorých súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky konania, preto konanie zastavil a osobitným výrokom vyslovil, že nemá právomoc vo veci konať a rozhodnúť (článok 17 nariadenia), pretože vzhľadom na obvyklý účastníkov v čase začatia konania má právomoc vo veci konať príslušný súd vo Veľkej Británii.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.